

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การระบาดของไข้หวัดใหญ่ (H1N1) 2009 ตั้งแต่เดือนเมษายน 2552 ถึงเดือนกันยายน 2553 แพร่ระบาดในประเทศไทยกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก ลักษณะการระบาดจะเริ่มจากพบผู้ติดเชื้อ แพร่กระจายเป็นวงกว้างในเดือนกันยายน 2553 พบผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อ 254 ราย ส่วนจำนวนผู้ป่วยคาดว่าจะมีหลายล้านคนทั่วประเทศ (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553) ช่วงการระบาดของไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2553 ประเทศไทยมีการระบาดเกิดขึ้นในทุกจังหวัดและจำนวนผู้ป่วยกำลังเพิ่มขึ้น มีการระบาดเป็นกลุ่มใหญ่ในโรงเรียน โรงงาน ค่ายทหาร เรือนจำ และสถานที่ทำงาน โดยเฉพาะสถานบริการสาธารณสุขทุกแห่ง ผู้ป่วยส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน วัยทำงาน และวัยกลางคน ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการป่วยรุนแรงและการเสียชีวิต ได้แก่ ผู้มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคปอด โรคหอบหืด โรคเบาหวาน ผู้สูงอายุ หญิงมีครรภ์ และผู้มีน้ำหนักตัวมาก เป็นต้น เชื้อไข้หวัดใหญ่ที่เป็นสาเหตุของการระบาดมีหลายตัว รวมทั้งเชื้อไข้หวัดใหญ่ (H1N1) 2009 การระบาดยังคงขยายตัวต่อเนื่องและจะมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นอีกจำนวนมากและมีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น หากไม่มีการป้องกันและการแก้ไขปัญหการระบาดอย่างเต็มที่ (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553) ในปี พ.ศ. 2554 คาดการณ์ว่าโรคไข้หวัดใหญ่จะพบเชื้อและมีการระบาดใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2553 (สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่มีความจำเป็นต้องระดมความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ ลดการป่วย การเสียชีวิต และ ลดผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมให้ดีที่สุด แนวทางการป้องกันควบคุมโรคของกระทรวงสาธารณสุข จึงเตรียมความพร้อมและป้องกันแก้ไขการระบาดของไข้หวัดใหญ่ในทุกหน่วยงานและทุกระดับ โดยเน้นหนักใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ คือ 1.เร่งรัดการเผยแพร่คำแนะนำวิธีป้องกันโรค โดยเร่งเผยแพร่สื่อสารความรู้การป้องกันโรคและการดูแลตนเองอย่างทั่วถึง เน้นการป้องกันโรคโดยการล้างมือบ่อยๆ หลีกเลี่ยงการชุมนุมในขณะที่มีการระบาด การสวมหน้ากาก

อนามัยเมื่อมีอาการไอ การหยุดเรียนหรือหยุดงานเมื่อมีอาการป่วย 2. จัดการเฝ้าระวังโรคในพื้นที่อย่างเข้มแข็งโดยให้มีการสำรวจผู้ที่มีอาการป่วยเป็นรายวัน และแนะนำให้หยุดงาน หยุดเรียน หรือไปรับการรักษาจนกว่าจะหายป่วย พร้อมทั้งรายงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหากมีผู้ป่วยจำนวนหลายคน 3. หลีกเลี่ยงหรือเลื่อนการจัดกิจกรรมที่มีการชุมนุมของคนหมู่มากโดยในช่วงที่มีการระบาด ควรหลีกเลี่ยงหรือเลื่อนการจัดกิจกรรม หรือคัดแยกผู้ที่มีอาการป่วยไม่เข้าร่วมกิจกรรม (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

ประเทศไทยมีผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่หลายล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่มีอาการไม่รุนแรงและมักหายได้เองประมาณการว่ามีผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่เข้ารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลปีละไม่ต่ำกว่า 900,000 ราย เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในด้วยโรคปอดอักเสบจากไข้หวัดใหญ่ปีละไม่น้อยกว่า 36,000 ราย และเสียชีวิตปีละกว่า 300 ราย ในปี พ.ศ.2553 มีการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่โดยพบว่าเชื้อที่เป็นสาเหตุหลักคือเชื้อไข้หวัดใหญ่(H1N1) 2009 ร่วมกับเชื้อไข้หวัดใหญ่ A (H3N2) และเชื้อไข้หวัดใหญ่ B คาดว่าจะพบจำนวนผู้ป่วยมากที่สุดในช่วงฤดูฝนและฤดูหนาว ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยเรียนและผู้ใหญ่วัยทำงาน มีแนวโน้มอายุของผู้ป่วยขยับสูงขึ้นเล็กน้อย พบการระบาดเป็นกลุ่มในเด็กนักเรียนและครู สามเณรและพระภิกษุในวัด คนงานในโรงงานและสถานประกอบการ (สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553) โดยกระทรวงสาธารณสุขร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ได้มีการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติ ในการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551-2553 เพื่อใช้เป็นกรอบความร่วมมือดำเนินงานหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล ของบุคลากรสาธารณสุขในด้านต่างๆ ประกอบด้วย การคัดกรองผู้ป่วย การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่ การเป็นแกนนำด้านสาธารณสุข และการติดตามสถานการณ์ของโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล (สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่อุบัติซ้ำกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553) จึงควรมีการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติในการเฝ้าระวังการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากขึ้น(สำนักโรคติดต่อวิทยา กระทรวงสาธารณสุข, 2552)

ในด้านของกระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศเตือนบุคลากรทางการแพทย์ ให้ป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 เนื่องจากในปี 2553 พบบุคลากรการแพทย์ในโรงพยาบาลเริ่มป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่เป็นกลุ่มแล้ว ปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้สัมภาษณ์กับนักข่าวว่า มีการแพร่ระบาดในระลอก 2 โดยพบผู้ป่วยตามอำเภอและตามตำบลมากขึ้น และมีผู้ป่วยที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่เพิ่มขึ้นในโรงพยาบาลต่างๆ และบุคลากรทางการแพทย์ก็เริ่มป่วยเช่นกัน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีโอกาสติดเชื้อโรคสูงจากการดูแลรักษาผู้ป่วย และมีความเสี่ยงมากกว่าคนทั่วไป ล่าสุดที่รพ.ชุมพร

เขตอุดมศักดิ์ มีแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ประจำแผนกผ่าตัด ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ 27 ราย ทอยป่วยตั้งแต่วันที่ 11 - 19 มกราคม 2553 เป็นแพทย์ผ่าตัด 1 คน ทีมที่ร่วมผ่าตัด 5 คน เจ้าหน้าที่อื่นๆ 21 ราย ในจำนวนนี้ได้สัมผัสกับตัวอย่างเสมหะจากโพรงจมูกและลำคอ ส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ 1 ราย พบติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ 2009 ผู้ป่วย 5 รายให้อนอนโรงพยาบาล ที่เหลือให้หยุดพักที่บ้านจนกว่าจะหายเป็นปกติ และปิดห้องผ่าตัดทำความสะอาด หน้าเชื้อโรค (สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่มีการเฝ้าระวังป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งสถานการณ์ของจังหวัดแพร่ ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2553 พบผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่ จำนวน 625 ราย ในส่วนเดือนตุลาคม 2553 พบว่ามีผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ที่ได้รับการยืนยันทั้งหมด 181 ราย อัตราป่วย 39.2 ต่อแสนประชากร ในส่วนอำเภอที่มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรสูงสุดคือ อำเภอเมือง(อัตราป่วย 66.5) รองลงมาคือ อำเภอลอง(อัตราป่วย 44.2) และอำเภอสูงเม่น(อัตราป่วย 41.0) พบมากในกลุ่มอายุ 5 - 9 ปี (อัตราป่วย 274.8) รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 0 - 4 ปี (อัตราป่วย 243.2) และกลุ่มอายุ 10 - 14 ปี (อัตราป่วย 73.8) (สำนักงานสาธารณสุขแพร่, 2553) เมื่อศึกษาข้อมูลการรายงานผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ (Influenza-Like Illness, ILI) ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พบว่าในจังหวัดแพร่มีแนวโน้มในพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้น ส่วนในระดับอำเภอพบว่าอำเภอเด่นชัย มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนอำเภออื่น ๆ พบการระบาดเพิ่มขึ้นทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่จึงขอให้ทุกสถานบริการสุขภาพ เฝ้าระวังการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ในพื้นที่และเน้นการให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์เรื่องโรคไข้หวัดใหญ่ การป้องกันและควบคุมโรค เน้นการกินร้อน ช้อนกลาง และการล้างมือ ในโรงเรียนหรือสถานที่ที่มีคนอยู่รวมกลุ่มกันมากๆ ให้เน้นการคัดกรองผู้ป่วย และการให้การรักษาโดยเร็ว เพื่อป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่และการเสียชีวิต (สำนักงานสาธารณสุขแพร่, 2553) อย่างไรก็ตาม พบว่าตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 ถึงเดือนตุลาคม 2553 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่ จำนวน 20 ราย โดยพบเป็นแพทย์ จำนวน 1 ราย พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 5 ราย เทคนิคการแพทย์ 1 ราย เภสัชจำนวน 2 ราย เจ้าหน้าที่การเงิน 1 ราย ลูกจ้างประจำ 4 ราย ลูกจ้างชั่วคราว 6 ราย ในรายงานการลาป่วยของเจ้าหน้าที่(รายงานการลาป่วยของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล, 2554)

โรงพยาบาลลองได้มีใช้มาตรการในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุขโดยดำเนินงานในการเฝ้าระวังการติดต่อของโรค การเฝ้าระวังอาการและภาวะแทรกซ้อนของโรคไข้หวัดใหญ่และพฤติกรรมป้องกันไข้หวัดใหญ่ คือ การปิดปากจมูกเมื่อป่วย ไอจาม สวมหน้ากากอนามัย หรือไอใส่ต้นแขนตนเอง การล้างมือบ่อย ๆ ก่อนรับประทานอาหาร หลังไอจาม การเลี้ยงอยู่ใกล้ ผู้มีอาการป่วย มีไข้ ไอ จาม เลี่ยงสถานที่คนมาอยู่รวมกัน

จำนวนมาก การหยุดงาน หยุดกิจกรรมกับผู้อื่น เมื่อป่วย เพื่อให้หายป่วยเร็ว และไม่แพร่เชื้อให้คนอื่น การฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล(กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2552) ซึ่งได้นำมาตรการลงสู่การปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ตั้งแต่มีการระบาดโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 โดยออกเป็นข้อปฏิบัติในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานถือปฏิบัติ

ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลลองที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ ไม่ได้พบแต่เฉพาะจุดที่ต้องคัดกรองหรือสัมผัสผู้ป่วยเช่น งานผู้ป่วยนอก งานผู้ป่วยใน งานอุบัติเหตุฉุกเฉิน งานบริการทางการแพทย์ต่างๆ เท่านั้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ เช่น งานการเงิน งานธุรการ งานพัสดุ งานประกันสุขภาพ งานสิทธิประโยชน์ งานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน รวมถึงงานในสำนักงานต่างๆก็ยังพบการเจ็บป่วยเช่นกัน นั้นแสดงให้เห็นว่าการเฝ้าระวังและป้องกันตนเองเกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่ต้องให้ความสำคัญกับทุกจุดบริการเพราะทุกหน่วยงานที่กล่าวมานั้นล้วนแล้วแต่มีโอกาสดำเนินการปะกับผู้ป่วย ผู้มารับบริการ และผู้มาติดต่องานทั้งสิ้น ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดการติดโรคไข้หวัดใหญ่และเพิ่มโอกาสในการแพร่กระจายไข้หวัดใหญ่ไปยังบุคคลอื่นๆ ได้ ดังนั้นจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง ตามมาตรการในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อประเมินพฤติกรรมเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ที่ถูกต้อง ปลอดภัย เมื่อต้องเผชิญกับผู้มารับบริการ ประชาชนที่รู้จัก ญาติ พี่น้อง และบุคคลที่ไม่ทราบว่าป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่หรือมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ และช่วยลดอัตราการป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ อีกทั้งเพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวังและป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาพฤติกรรมเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล
ลอง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ระหว่างเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลองกลุ่มสัมผัสกับผู้ป่วยกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลองกลุ่มไม่ได้สัมผัสผู้ป่วย

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่จะศึกษาคือกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลลอง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 170 คน ที่ปฏิบัติงานระหว่างเดือนตุลาคม 2552 - กันยายน 2553 ซึ่งเป็นช่วงการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่และได้รับทราบนโยบายแนวทางการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่จากสำนักงานสาธารณสุขแพร่โดยได้รับแนวทางใหญ่มาจากกระทรวงสาธารณสุข และโรงพยาบาลลองมีการดำเนินการใช้นโยบาย มีกิจกรรมและดำเนินกิจกรรมภายในโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมมาตรการในการเฝ้าระวังการติดต่อของโรคไข้หวัดใหญ่และการเฝ้าระวังอาการและภาวะแทรกซ้อนของโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการเฝ้าระวังโรคเพียง 2 ข้อนี้เท่านั้น ไม่นับรวมมาตรการการเฝ้าระวังอื่นๆ

และครอบคลุมพฤติกรรมการป้องกันไข้หวัดใหญ่ คือ การปิดปากจมูกเมื่อป่วย ไอจาม ใช้กระดาษทิชชู สวมหน้ากากอนามัยหรือไอใส่ต้นแขนตนเอง, การล้างมือบ่อย ๆ ก่อนรับประทานอาหาร หลังไอจาม ล้างน้ำมูก, การเลี้ยงอยู่ใกล้ผู้มีอาการป่วย มีไข้ ไอ จาม เลี่ยงสถานที่คนมาอยู่รวมกันจำนวนมาก, การหยุดงาน หยุดกิจกรรมกับผู้อื่นเมื่อป่วย เพื่อให้หายป่วยเร็วและไม่แพร่เชื้อ

ให้คนอื่นและการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง ตามมาตรการในการเฝ้าระวังป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล หมายถึง การติดเชื้อ Influenza virus ซึ่งสายพันธุ์ไข้หวัดใหญ่ในคนมีหลายสายพันธุ์ คือ สายพันธุ์ H1N1 และ H3N2 ฯลฯ เป็นการติดเชื้อทางเดินระบบหายใจ โดยการไอหรือจาม จะเข้าทางเยื่อตาและปาก โดยการสัมผัสที่ปนเปื้อนเชื้อโรค มีระยะฟักตัว 1-4 วัน จะมีอาการอ่อนเพลียอย่างเฉียบพลัน เบื่ออาหาร คลื่นไส้ ปวดศีรษะอย่างรุนแรง ปวดแขนขา ปวดข้อ ปวดรอบกระดูกตา ไข้สูง 39-40 องศา เจ็บคอคอแดง มีน้ำมูกไหล ไอแห้งๆ ตาแดง อาการไข้คลื่นไส้อาเจียนจะหายใน 2 วัน แต่อาการน้ำมูกไหลคัดจมูกอาจอยู่ได้ 1 สัปดาห์ เชื้ออาจจะลามเข้าปอดทำให้เกิดปอดบวม ผู้ป่วยจะมีไข้สูง ปวดศีรษะปวดตามตัวปวดกล้ามเนื้อ และมีภาวะแทรกซ้อนปอดอักเสบ

พฤติกรรมเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ หมายถึง การเฝ้าระวังการติดต่อของโรคไข้หวัดใหญ่และการเฝ้าระวังอาการและภาวะแทรกซ้อนของโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเฉพาะการเฝ้าระวังในหัวข้อที่ใช้เป็นมาตรการในการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ของโรงพยาบาลลองเพียง 2 หัวข้อเท่านั้น

พฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ หมายถึง 5 พฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ คือ การสวมหน้ากากอนามัย, การล้างมือ, การหลีกเลี่ยงอยู่ใกล้ผู้มีอาการป่วย, การหยุดงานและการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2552)

เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักเทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักรังสีวิทยา นักจัดการงานทั่วไป เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ พนักงานแปล ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ฯลฯ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลลองทุกคนที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลลองตั้งแต่เดือนตุลาคม 2552 - กันยายน 2553

เจ้าหน้าที่กลุ่มสัมผัสกับผู้ป่วย หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักเทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักรังสีวิทยา รวมถึงเจ้าหน้าที่การเงินและพัสดุ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ พนักงานแปล ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ฯลฯ ที่มีการทำงานปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับ

มารับบริการทุกคน ที่เข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาลลอง เช่น การลงทะเบียนผู้ป่วย การซักประวัติ การตรวจรักษาโรค การรับจ่ายยา การเก็บค่ารักษาพยาบาล การสอบถามข้อมูล การให้คำแนะนำ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่กลุ่มไม่ได้สัมผัสกับผู้ป่วย หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกสาขาวิชาชีพประกอบด้วย พยาบาล นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่การเงินและพัสดุ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ฯลฯ การทำงานปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่มีการติดต่อกับผู้มารับบริการในโรงพยาบาลลอง เช่น กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป กลุ่มงานการพยาบาล งานคุณภาพ งานการเงินและบัญชี กลุ่มงานยุทธศาสตร์และประกันสุขภาพ เป็นต้น